

hvad det, som jeg har kaldt Lovforslag Nr. 2 byder i sit § 20, idet der fordres, at vedkommende enten skal udfylde en Blanket, som Sogneraadet sender ham, selv i de mindre Kommuner, at vedkommende selv gaar hen til Sogneraadet og opgiver, hvor meget han ejer, og der er da fastsat en ikke saa lille Bøde for urigtig Angivelse. Det tror jeg, er den eneste Vej, ad hvilken man kan afhjælpe disse Ulemper. Vedkommende vil da nok tage sig i Bære for ikke at udsætte sig for den Slags Bøder, som jo ramme haardt, ja maasse for haardt. Hvad det Forslag angaar, som er stillet af det ærede Medlem fra Stege (Bojsen), bøder det ikke meget paa disse Mangler. Der var egentlig mere, som jeg tænkte paa at ville have berørt, men det væsentligste deraf er allerede sagt af det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg), som jo gennemgik de to Lovforslag og fremførte en Del for og imod dem. Jeg skal slutte med at anbefale at vedtage eller i alt Fald arbejde med det af de ærede Medlemmer fra Røbling (Berg) og Røge (Hørup) indbragte Lovforslag som Grundlag. Det tiltaler mig mest, og det er kun dens Vedtagelse, der kan afhjælpe den Misforholdelse, de Uretfærdigheder og Uregelmæssigheder, som flæbe ved vor nuværende kommunale Skattefordeling. Ganske vist kan der jo kun være et lille Haab — vi hørte for nylig, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Brockenhuus-Schack) sagde, at der var en grumme lille Udsigt til, at dette Lovforslag kunde sættes igennem, han sagde, at det vilde ikke have Lethed ved at blive vedtaget — men jeg skal desuagtet give det min Anbefaling som det bedste af disse to og som det Lovforslag, jeg kunde ønske vedtaget.

Anderßen (Tisted Amts 3dje Valgkreds): Det kan ikke nægtes, at det foreliggende Lovgivningsemne om en mellemkommunal Bestatning har aktuel Interesse, og det er vist kun saa kommunale Reformers, hvor paa der i den sidste halve Menneſtealder er blevet kaldt saa hyppig og med saa høj Røst som paa en mellemkommunal Bestatningslov. Der er næppe mange Kommuner, større og mindre, som sidde lidt haardt i det, undtagen de stadig have kaldt paa en mellemkommunal Bestatningslov som Talisman

for alle Ulykker. Jeg tror dog nok, hvad ogsaa den højtærede Minister udtalte i Torsdags, at man ser lidt forfæret paa den Nytte, som en mellemkommunal Bestatningslov egentlig kan gøre, da det jo er klart, at der ikke derved skabes noget nyt Statteobjekt, ny Statteemner. Jeg skal ikke desto mindre udtale, at naaget jeg som sagt tror, at man har overdrevet Betydningen af den Lykke, det vilde være at faa en mellemkommunal Bestatningslov, skal jeg dog ikke nægte, at det kunde være til nogen Nytte, om man kunde finde en brugelig og hensigtsmæssig Form for en saadan Lov; thi det kan jo ikke bestrides, at der hist og her Kommunerne mellem ſter nogen Uret rundt omkring i Landet, og da navnlig i København, derved at en Del forretningsdrivende i Byerne bo udenfor og yde da Skat til Landkommunen. Det kan ikke bestrides, at der ſter nogen Uret derved. Paa den anden Side er der ogsaa et Forhold, som kunde behøve at tages i Betragtning, nemlig dette, at store, vældige industrielle Anlæg ofte etableres i den en stor By nærmest liggende Landkommune, hvorved en større Arbejderbefolkning, som egentlig har sit Erhverv og burde have sit Hjemsted i Byen, slaar sig ned i den paagældende Landkommune og derved ofte paadrager denne store Byrder. Jeg kunde derfor som sagt ønske, at man kunde finde en Form, som var brugelig. Jeg tvivler noget om, at det her foreliggende er det rette til at komme til en Udvæbning i mellemkommunal Henseende. Jeg tror næppe, at den her foreslaaede Ordning vil kunne føre til et nogenlunde tilfredsstillende Resultat; men det skal jeg for øvrigt ikke komme dybere ind paa, idet jeg antager, at det vil blive drøftet yderligere, naar vi komme til det næste Forslag paa Dagsordenen, og at det i alt Fald vil blive taget under grundig Overvejelse i et Udvalg.

Grunden til, at jeg har forlangt Ordet, er nærmest den, at det ærede Medlem for Københavns 4de Kreds (Scharling) sluttede af lidt for tidlig. Den mørke Skildring, som han oprullerede for os — som jeg er enig med ham i ingenlunde er for mørk — for Frederiksbergs Vedkommende, skulde det ærede Medlem hellere have ført lidt videre, saa kunde han have sparet mig for Uvejsheden ved at faa Ordet saa sent paa Dagen og de Herrer for den Plage, at Mødet